

โก้ว
เล้ง
ไต้
เถียบ
ใบไม้ดินสู่ราก

พาสณา แพรวพรรณ

ลำดับที่ ๑๔

โก้วเส้งโต้เถียง ไปไม่คืนสู่ราก

ผู้เขียน : พาสณา แพรพวรรณ

พิมพ์ครั้งแรกโดยบริษัทสหพรบิลเลียน กรุ๊ป จำกัด : กันยายน ๒๕๕๖

ISBN 978-616-00-0876-6

ราคา ๑๒๐ บาท

พิมพ์โฆษณาครั้งนี้ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายแล้ว

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อสร้างฐานข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

บรรณาธิการเล่ม : วสันต์ พร้อมมิตรญาติ พิสูจน์อักษร : ชนาง อัมภารักษ์

บรรณาธิการคัดสรรต้นฉบับ : ชินวัฒน์ ตั้งสุทธิจิต

ออกแบบปก/ รูปเล่ม : อนุรักษ บัวกิ่ง

พิมพ์ที่ : บริษัทวี.พรินท์ (๑๙๙๑) จำกัด

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : บริษัทสหพรบิลเลียนกรุ๊ป จำกัด

กรรมการผู้จัดการ/บรรณาธิการอำนวยการ : วรพันธ์ โลกิตสถาพร

รองกรรมการผู้จัดการ : สุภัคชญา โลกิตสถาพร

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : ธัญญภัทร์ พองไชย์

ผู้จัดการฝ่ายขาย : กิ่งแก้ว ลิกษะไชย

ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารองค์กรและกิจกรรมสัมพันธ์ : นฤเบศร์ สมฤทธิ์

ที่ปรึกษาทางกฎหมาย : ธนกร กองเพ็ง

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัทสหภาพบุ๊คส์ จำกัด

๑๘ ซอยลาดปลาเค้า ๖๓ ถนนลาดปลาเค้า แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๒๒๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๐ ๓๘๕๕-๖ โทรสาร ๐ ๒๕๔๐ ๓๘๗๐

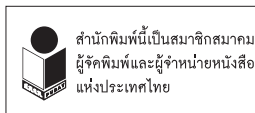
กองบรรณาธิการ : stpbook@yahoo.com ฝ่ายสำนักงาน : info@satapornbooks.com

www.satapornbooks.com

หากท่านผู้อ่านพบหนังสือไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษสลับกัน หน้าขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์

สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้ท่าน

โปรดติดต่อและส่งหนังสือคืนพร้อมระบุรายละเอียดการชำรุดไปตามที่อยู่ด้านบน

คำนำ

งานเขียนขบวณนี้คือปคลานขึ้นมابนหน้ากระดาษครั้งแรก
ในหนังสือ มติชนสุดสัปดาห์ ราว พ.ศ. ๒๕๓๖

การปรากฏตัวคราวนั้น แต่ละฉากและความเคลื่อนไหว
(บทตอน) ล้วนแยกเป็นเอกเทศ แล้วต่อมาได้รวบรวมพิมพ์
เป็นเล่มในชื่อ ยุทธจักรมังกรโบราณ โดยยังเอาต้นฉบับเดิมไว้
ไม่เปลี่ยนแปลง

เวลาผ่านไปหลายปี เมื่อเหลียวมองย้อนมปรากฏข้อ
บกพร่องอยู่บ้าง ในการจัดพิมพ์ใหม่นี้ ได้ตัดทอนส่วน
‘ยุทธจักร’ ออกไป คงเหลือแต่เพียงส่วนของ ‘มังกรโบราณ’
และเพื่อความสอดคล้องกลมกลืน จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น
‘ไกว่เล้งใต้เหียบ’ (จอมยุทธ์ไกว่เล้ง)

หวังว่าการปรับปรุงแก้ไขคงไม่ได้เลวร้ายลงกว่าเดิม
สี่เส้นแห่งชีวิตของโก้วเล้งนั้น แม่หัวหาญุดตัน แต่แฝง
ด้วยความเศร้าเจือจาง บางคนเห็ดทูนยกย่องในความเป็น
ลูกผู้ชายผู้มากน้ำใจ แต่บางคนวางมาดเย่อหยิ่งเหยียดริมฝีปาก
แล้วพูดถากถางเย้ยหยัน
นั่นแล้วแต่ใครจะมองจากมุมใด (จริงไหม)
ทว่าความจริงคือ ตัวหนังสือของเขาล้วนเดินออกมา
จากหัวใจ

ขอคารวะสักลิบจอก

พาสณา แพรวรพรรณ

สารบัญ

โหมโรง	๑๑
มังกรถล่มพัยค์กลางเมืองหลวง	๑๒
สามเจ้าสำนัก	๑๕
ตอนที่ ๑ : สุราชมฟาด-จอมยุทธ์ไกว่เล้ง	๒๓
วันคืนยากผ่าน	๒๔
หนังสือที่แหงวิน	๒๗
ผู้ยิ่งใหญ่กับคนหัวโต	๓๑
รางวัลของผู้กล้า	๓๕
ตอนที่ ๒ : สุราจิตจาง-บุปผาร่วงโรยรา	๔๑
อยู่ร่วมเพื่อจำพราก	๔๒
บุกทะเลงป้อมปราการ	๔๖
ปล่อยยี้ให้กลัวยไม้ับเนา	๔๙

จอกที่ ๓ : สุราหมักใหม่-ดั้นรนในจุดอัป	๕๕
ช่วงชิงผู้อ่าน	๕๖
เข้าตาจนต้องพลิกเพลง	๖๐
บากบั่นค้นหา	๖๓

จอกที่ ๔ : สุรากลมกล่อม-นาวาใหม่กางใบ	๗๑
ท่วงทำนองเปลี่ยนแปลง	๗๒
บางบรรทัดของแก้วเล้ง	๗๖
ทุกข์และสุข-เงาของชีวิต	๘๒

จอกที่ ๕ : สุราหอมหวาน-ผู้รู้ใจในใต้หล้า	๘๗
กุหลาบที่ไร้หนาม	๘๘
ชีวิตคนมีผู้รู้ใจ	๙๓
ดอกไม้เหล็กเซไฉว	๙๖

จอกที่ ๖ : สุราเก่าเก็บ-ดวงใจแห่งรัก	๑๐๓
ความเลียดและความรุนแรง	๑๐๔
ทิ้งความหอม	๑๐๘
หงส์น้อย	๑๑๒

จอกที่ ๗ : สุราพิษ-เบ็ดตกกวี	๑๑๙
ล้าค้ำกับจำเป็น	๑๒๐
ซุบซิวิตจากสุรา	๑๒๓
ไม่กลัวดทุกข์	๑๒๙
สุราราดรดทุกข์	๑๓๑
คำถามข้างจอกสุรา	๑๓๔

จอกที่ ๘ : สุราฉุนเฉียว-คนพเนจรไร้ราก	๑๔๑
เพลงโศกของคนพเนจร	๑๔๒
คำพูดคือคำสอน	๑๔๗

จอกที่ ๙ : สุราเปรี้ยวลิ้น-มังกรเหือด
ศิษย์รัก

ทำไมไม่รับประทานเนื้อ	๑๕๔
ความเข้าใจระหว่างคน	๑๕๗
การเผชิญหน้าระหว่างคน	๑๕๙
ความรักต่อชีวิต	๑๖๑

จอกที่ ๑๐ : สุราร้อนแรง-กระบี่สุดท้าย
ของแก้วแล้ง

เบื้องหลังความอ้างว้าง	๑๖๖
ความเหน็ดเหนื่อยทางใจ	๑๖๗
ลูกเต่าวิงหนี	๑๖๘
ผู้ใดหลั่งน้ำตาให้เรา	๑๗๗
อาภิกษุขลาดเขลา	๑๘๓

โหมโรง

“

สวมใส่ได้แต่สีอันจอมปลอม
เล่นพนันแตกสลายย่อยยับ
เที่ยวชอ้งยิงสูญว่างเปล่า
มีแต่ดื่มกินจึงสมใจยาก

”

ท่อนสุราพเนจร บันทึกไว้ข้างผนังผู้ของโรงเตี๊ยม

มังกรกล่อมพยัคฆ์ กลาบเมืองหลวง

๑ หตุใดนักสู้ผู้กล้ามักพ่ายแพ้ต่อคำ ‘ชอบเอาชนะ’
๒ ‘ช่องกง’ เมื่อครั้งย้อนปฏิทินราวครึ่งศตวรรษ เจ้าสำนัก
เพลงมวยให้เก็ก-โง้วทงหัง’ ประกาศทำประลองวิทยายุทธ์
กับเจ้าสำนักกระเรียนขาว-‘ตั้งโคกฮู’ แรกนั้นเพียงถกเถียงกัน
อย่างเร้าใจผู้อ่านบนหน้ากระดาษหนังสือพิมพ์ แล้วต่อมา
นัดหมายขึ้นเวทีลุยเถปิสุจน์ความเหลื่อมล้ำของวิชาฝีมือ
ทว่าทางการช่องกง (ในเวลานั้น) ประกาศห้าม จึงโยกย้ายไป
ยังสวนชินฮั่ว เมืองมาเก๊า

การประลองครั้งนั้น ได้จุดไฟโซนในหัวใจคนรัก วิทยายุทธ์จำนวนมาก-คนลากรถหน้าโรงน้ำชา คนขาย บะหมี่แกงลอย ช่างทำรองเท้า คนทำนายโชคชะตา และปัญญาชน ผู้หลงใหลหมดมวย ฯลฯ ล้วนโจษจันกันอย่างสนุกสนาน ครั้นครอง รวากับใครบางคนจุดดอกไม้ไฟแตกกระจายสว่างไสว หัวเกะฮ่องกง

บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ซินหัวนเป้า ผู้ปราดเปรียว มองเห็นช่องทางการเพิ่มยอดขายหนังสือพิมพ์ จกฉวย โอกาสอย่างคาดหวังว่านิยายกำลังภายในคงสนองอารมณ์ ผู้หลงใหลในวิทยายุทธ์ เขามองหาใครบางคนในสำนักงาน แล้วพบ ‘เฉียวอู๋เซ็ง’ (เวลานั้นรับบทบาทเป็นผู้ควบคุมคอลัมน์ หัวไปของหนังสือพิมพ์)

ใน พ.ศ. นั้น ผู้อ่านไม่ได้ให้ความสำคัญกับนิยาย กำลังภายในมากนัก

เฉียวอู๋เซ็งเล่าเรียนมาทางเศรษฐศาสตร์ แล้วโชคชะตา พลิกผันให้มาทำงานหนังสือพิมพ์ ในชีวิตไม่เคยเขียนนิยาย กำลังภายในมาก่อน จึงปฏิเสธเสียงแข็งว่าไม่สามารถเขียน ได้ แต่บรรณาธิการพูดแบบยัดเยียดปากกาใส่มือว่าได้ลง ประกาศในหน้าหนังสือพิมพ์แล้ว

เมื่อไม่อาจบายเบี่ยง ค่าคั้นนั้น เนี่ยอู้เซ็งได้แต่ก้มหน้า
จับปากกาขีดเขียนตลอดทั้งคืน วันรุ่งขึ้น นิยายกำลังภายใน
เรื่องใหม่ก็ปรากฏสู่สายตาผู้อ่านในชื่อชุดันว่า ‘มังกรถล่ม
พยัคฆ์กลางเมืองหลวง’

เนี่ยอู้เซ็งไม่เฉลียวใจเลยว่าจะได้รับเสียงปรบมือจาก
ผู้อ่านอย่างกึกก้องลั่นหลามเหนือคาคดหมาย บรรณาธิการ
นั้นแทบจะได้รับโซคราวพบขุมทองในปลักถม

ความผกผันครั้งนั้น ได้จุดประกายความนิยมของ
ผู้อ่านขึ้น คล้ายเปลวไฟลามเลียกองฟาง ลูกใหม้อย่างรวดเร็ว
ในเวลาต่อมาหนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับ ทั้งฮ่องกง ไต้หวัน
และสิงคโปร์ ต่างช่วงชิงกันซื้อนิยายกำลังภายในไปจัดพิมพ์
จำหน่ายอย่างแพร่หลาย

สามเจ้าสำนัก

ที่นั่น บางที่เป็นทางสายเดียวกัน เพียงขึ้นอยู่กับใคร
หรือใครจะเลือกเดินอย่างไร

‘นิยายกำลังภายในยุคใหม่’ หากนับตั้งแต่เรื่อง มังกร
ถล่มพยัคฆ์กลางเมืองหลวง ของ ‘เนี่ยอู๋เซ็ง’ พอจะจัดแบ่ง
เป็นสามสำนักใหญ่

เนี่ยอู๋เซ็ง (ผู้บุกเบิกตลาดช่วงแรก) เลื่อมใสักเขียน
นิยายกำลังภายในรุ่นเก๋านาม ‘แป๊ะอู๋’ แบบเกินไ้เป็นครู
ผลงานจึงแฝงกลิ่นหอมของแป๊ะอู๋อบอวลอยู่บ้าง เนี่ยอู๋เซ็ง

ใช้ภาษาแบบแผนโบราณ ประเต็มด้วยลำนากวีอันเพราะพริ้ง แล้วผูกเรื่องเข้ากับเหตุการณ์จริงในประวัติศาสตร์ เคลื่อนไหว เป็นลีลันบนหน้ากระดาษ

ถึงกับได้รับยกย่องเป็นผู้เขียนนิยายกำลังภายในอิงประวัติศาสตร์ได้เฉียบคมที่สุดคนหนึ่ง บางครั้งหมดเปลืองเวลากับการรวบรวมข้อมูลและสืบค้นเรื่องราวทางประวัติศาสตร์มากกว่าจับปากกาเขียนต้นฉบับ

เนี่ยऊซึ่งเขียนทั้งเรื่องสั้นเรื่องยาวรวม ๓๕ เรื่อง ในจำนวนนั้นบางเรื่องยังถูกนำไปออกอากาศทางวิทยุ ดัดแปลงสร้างเป็นภาพยนตร์ทั้งจอเงินและจอแก้ว และไม่น้อยแปลเป็นภาษาต่างประเทศ

ผลงานซึ่งได้รับการกล่าวขานถึงอยู่เสมอ เช่น กระบี่ กู้บัลลังก์, เจ็ดกระบี่เตียนฮั่ว, จักรพรรดิหญิงยอดวีรบุรุษ และ นางพญาผมหาว

ถัดจากเนื้อเรื่องในเวลาที่เกี่ยวพันไม่นาน เป็นยุคของ
'กิมย้ง'

กิมย้งเล่าเรียนด้านกฎหมายระหว่างประเทศ แต่หลงใหล
ในชีวิตนักหนังสือพิมพ์ ผลงานของเขาได้รับผลสะท้อนจาก
วรรณกรรมตะวันตก งานสร้างภาพยนตร์ และละครเวที
ปรับปรุงด้วยเทคนิคสมัยใหม่ คลุกเคล้ากับนิยายกำลังภายใน
แบบเก่าได้อย่างกลมกลืน เป็นเสน่ห์เย้ายวนใจต่อผู้อ่านทั้ง
รุ่นเก่าและรุ่นใหม่

ผลงานของกิมย้งวางเค้าโครงเรื่องกว้างไพศาล
ครอบคลุมทุกสิ่ง เขียนถึงคนทุกแบบ วิทยายุทธ์ทุกแขนง
ผู้อ่านคล้ายเรือค่อยลอยค้ำกลางมหาสมุทร คลื่นลูกหนึ่ง
กระแทกกระแทกมา ก็จุดดิ่งจมลึกลงไป เมื่อคลื่นอีกลูกถาโถม
โครมครืน ก็หนุนส่งลอยสูงขึ้นไปอีกครา ผู้อ่านแทบ
ไม่เป็นตัวของตัวเอง ต้องปลดปล่อยอารมณ์เคลื่อนไหวคล้อยไป
ตามท่วงทำนองและตัวละครในเรื่อง

กิมยังเขียนเรื่องยาว ๑๒ เรื่อง เรื่องสั้น ๓ เรื่อง ผลงานอันเปล่งประกายเจิดจ้าผ่านสายตาผู้อ่าน เช่น จอมยุทธ์คู่อินทรีเทพยดา (มังกรหยก ๒), บันทึกก้องฟ้าและดาบฆ่ามังกร (ดาบมังกรหยก), แปดเทพอสูรมังกรฟ้า, กระบี่เย้ยยุทธจักร และ อึ้งเซียวป้อ

โดยเฉพาะเรื่อง ‘จอมยุทธ์ยังอินทรี’ (มังกรหยก) เรียกว่า พลิกประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของนิยายกำลังภายใน ได้รับเชิดชูเป็นผลงานคลาสสิกประดับวงการ

๓ อกจากกิมยัง เป็นยุคของ ‘ไถ่เล้ง’ ผลงานของไถ่เล้งหลุดพ้นออกจากกำแพงล้อมของเนี้ยอู้เซ็ง และกิมยังให้ความรู้สึกแปลกใหม่แก่ผู้อ่าน คล้ายกระบี่วิเศษหลุดจากฝักพล้นเปล่งประกายเจิดจรัส

ไถ่เล้งสละทอดทิ้งแนวการเขียนแบบผูกโยงเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์กับเค้าโครงเรื่องที่เกิดขึ้นได้ ปลดปล่อยความคิดเป็นอิสระ แล้วผูกเรื่องขึ้นจากจินตนาการ ตัวละครของเขาไม่ใช่วีรบุรุษวางมาดเย่อหยิ่ง เจ้าสำนักกระบี่ผู้เลอเกียรติ หรือวิญญูชนผู้ปกปิดความชั่วไว้อย่างแยบยล แต่

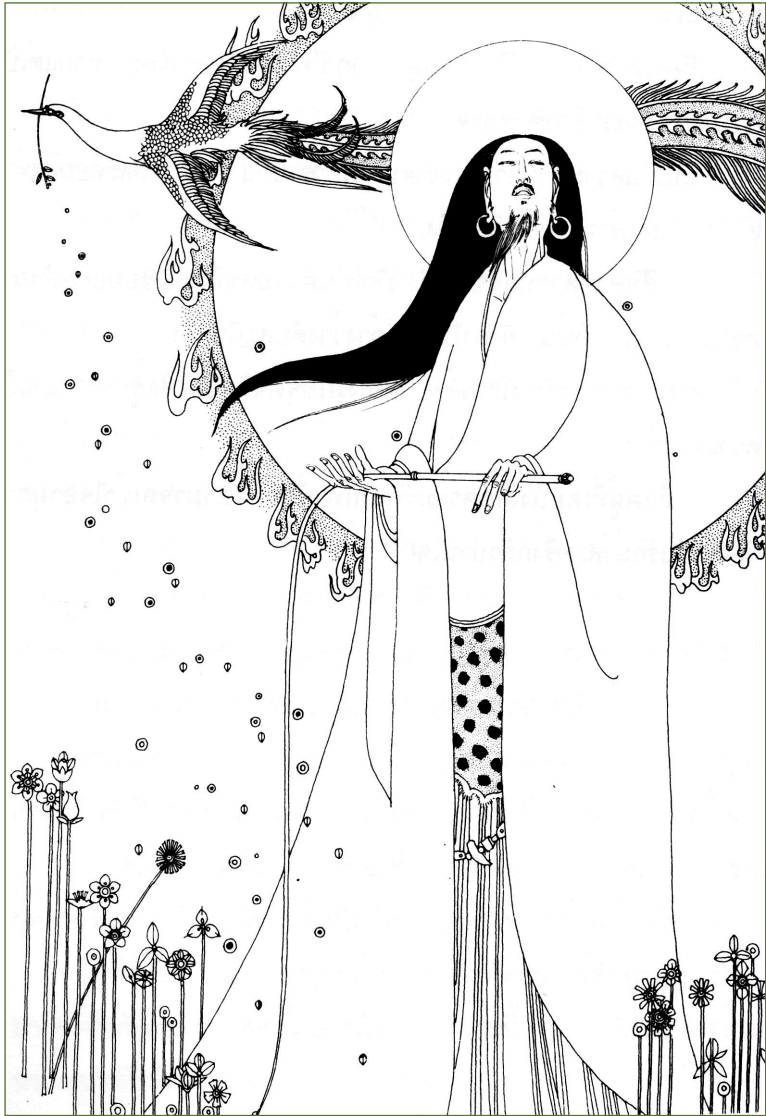
เป็นคนสามัญกิเลสหนาแฝงทั้งข้อดีงามและข้อบกพร่อง (แบบต้องถกเถียงกันว่าเขาเป็นคนดีหรือคนเลว) เพลิดเพลินกับความสุขและความทุกข์ของชีวิตโดยไม่ตัดพ้อฟ้าดิน บางครั้งขัดแย้งกับชนบและจารีต แต่รักความยุติธรรมและเพื่อนมนุษย์ โดยไม่ลำเอียงด้านกำพืดคน

ผลงานอันลือลั่น เช่น *ขอลีวเฮียง*, *เชียวฮื้อยี้*, *จับอิดหนึ่ง*, *กระบี่มารักกระบี่ไร้หัวใจ* (ฤทธิ์มีดสั้น), *วีรบุรุษสำราญ* และ *ดาวตก ผีเสื้อ กระบี่*

เมื่อถึงยุคของโก้วเล้ง นิยายกำลังภายในนับว่าหลุดพ้นจากจารีตดั้งเดิม คล้ายนวนิยายใหม่ กางใบเล่นสู่ท้องทะเลกว้าง ทำให้ผู้คนได้เปิดหูเปิดตา

แต่การหลุดพ้นไม่ใช่เรื่องรวบรัด ยิ่งไม่ง่ายดาย ไม่ว่าคิดหลุดพ้นอะไร ต้องจ่ายค่าตอบแทน บางครั้งเป็นค่าตอบแทนอันเจ็บปวดรวดร้าวแสนสาหัส

“

ข้าพเจ้าไม่ใช่ ‘ปีศาจสุรา’
มีแต่ช่วงเวลาที่เบิกบานใจ
และไม่เบิกบานใจ
จึงกระหายใคร่ดื่มสุรา

”

ข้ออ้างเยบยลของคนผู้คบสุราเป็นเพื่อนร่วมทุกข์และสุข

